

og jeg har tidligere her i Tinget haft Lejlighed til at minde derom.

Dernæst sagde det ærede Medlem nogle Ord om den dybe Bekymring, som fandtes „i hele Landet“, fordi der stod en Mand i Spidsen for vort Forsvarsvæsen, som havde den Opfattelse, som jeg har. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret til paa den Vis at tale som Talsmand for hele Landet. Det ærede Medlem maa jo dog erindre, at den Opfattelse, han har, har imod sig et Flertal i Folketinget, og det er jo naturligt, at enhver af de danske Administrationsgrene administreres ud fra Synspunkter repræsenterede af Mænd, der bag sig har Flertallet i det Ting, som umiddelbart fremgaar af Befolkningens Valg. Jeg tror, det ærede Medlem maa indskrænke sine Udtalelser om denne dybe Bekymring dertil, at denne Bekymring findes i visse Dele af Befolkningen, som har et andet Syn paa, hvordan dansk Militærvæsen skal styres, end jeg. Men ingen, der har en saadan Opfattelse af vort Militærvæsen, har Lov til i den Anledning at gøre sig selv til eet med Landet og gøre sine Meningsfæller til eet med det danske Folk. Det har man ingen Berettigelse til. — Og naar det ærede Medlem dernæst sagde, at „Aanden i Hæren“ led under denne Tilstand, og at Officerskorpsset ganske særlig led under denne Tilstand, saa tror jeg, at hvis dette var rigtigt, vilde det være en meget alvorligere Anke mod vort Officerskorps end nogen af de Udtalelser, som er fremkommet i Folketinget. Jeg føler mig overbevist om, at Officerskorpsset vil vide at følge de gældende Regler og handle i Overensstemmelse med de Paabud, som gives dem, saa godt som de evner, uden at sætte sig til Dommere over; hvem der skal have den politiske Ledelse herhjemme i Danmark og som Følge deraf, hvilket Parti den Mand, der staar i Spidsen for de militære Ministerier, skal tilhøre.

Hage: Ja, selvfølgelig tænkte jeg paa alle dem, der har Kærlighed og Interesse for vort Forsvar, da jeg sagde: „over hele Landet“. Det skal altsaa gælde den Del af Befolkningen, som nærer Kærlighed til vort Forsvar. De, der ønsker, at vi slet ikke skal have noget Forsvar, har natur-

ligvis ikke noget imod, at en Forsvarsnihilist repræsenterer Hær og Flaade. Men hvis jeg har udtrykt mig mindre tydeligt, korrigerer jeg det altsaa derhen: selvfølgelig over hele Landet i de Kredse, hvor man overhovedet har Kærlighed til vort Forsvar. Og det er i de Kredse, man ikke forstaar, hvorledes den højtærede Minister, som maaske paa mange andre Omraader vilde kunne fylde sin Plads og være en udmærket Minister, har turdet paatage sig at administrere Landets Forsvar. Det kan blive skæbnesvangert for vort Fædreland, at vort Forsvar ikke følger fuldt ud med og staar paa Højde med, hvad vi formaar. Hvorledes har den højtærede Minister turdet paatage sig netop det Hverv? Det er uforstaaeligt for alle dem, som har Kærlighed til vort Forsvar.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg tror, det ærede Medlem, hvis han vil ramme rigtigt, maa korrigere sine Udtalelser endnu noget. Det ærede Medlem sagde, at den Bekymring fandtes blandt dem, „som nærer Kærlighed til vort Forsvar“. Det ærede Medlem skulde rette det dertil, at den findes blandt dem, der deler hans Opfattelse af, hvorledes dansk Militærvæsen skal indrettes. Thi naar Udtalelsen fremsættes paa den Maade, som det ærede Medlem fremsatte den, bliver dette: at nære Kærlighed til vort Forsvar, i den almindelige Bevidsthed omtrent ensbetydende med: at nære Kærlighed til vort Folk. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil lægge den Betydning ind i det, men med den højtidelige Klang, som Ordet faar, føres det der henimod, og dette vil være ganske uberettiget. Derfor er det ret rimeligt at bruge mere neutrale, mere rammende og mere rigtige Udtryk, nemlig dette, at denne Bekymring findes i den Del af Befolkningen, som deler det ærede Medlems Opfattelse af, hvorledes vort Forsvar skal ordnes. Men det er jo bekendt, at denne Opfattelse kun har fundet Tilslutning hos et Mindretal i Befolkningen.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at han forstod ikke, at jeg kunde paatage mig at administrere den militære Lovgivning, thi det var uforsvarligt, det kunde bringe Fædrelandet i den største Fare o. s. v. — saa vidt jeg forstod det ærede